

פרשת בא

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתי אלה בקרב, ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה'.

אמר ל _____

כה אמר ה' אלקי העברים: עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני, כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך, וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה, ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היוותם על האדמה עד היום הזה.

אמר ל _____

עד מתי יהיה זה לנו למוקש? שלח את האנשים ויעבדו את ה' אלקיהם, הטרם תדע כי אבדה מצרים?

אמר ל _____

לכו עבדו את ה' אלקיכם, מי ומי ההלכים?

אמר ל _____

בנערינו ובזקנינו נלך בבגינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ה' לנו.

אמר ל _____

יהי כן ה' עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם, לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה' כי אתה אתם מבקשים.

אמר ל _____

נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד.

אמר ל _____

חטאתי לה' אלקיכם ולכם, ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו לה' אלקיכם ויסר מעלי רק את המות הזה.

אמר ל _____

נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך.

אמר ל _____

לכו עבדו את ה' רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם.

אמר ל _____

גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו לה' אלקינו, וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את ה' אלקינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את ה' עד באנו שמה.

אמר ל _____

לך מעלי השמר לך אל תסוף ראות פני כי ביום ראיתך פני תמות.

אמר ל _____

כן דברת לא אסף עוד ראות פניך.

אמר ל _____

עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה, דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב.

אמר ל _____

כה אמר ה': כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים, ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחמים וכל בכור בהמה, והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף, ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל, וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר: 'צא אתה וכל העם אשר ברגליך' ואחרי כן אצא.

אמר ל _____

החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה, דברו אל כל עדת ישראל לאמר: 'בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית, ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשית איש לפי אכלו תכסו על השה, שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו, והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים, ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם, ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלוהו, אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו, ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו, וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא לה', ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה', והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהפתי בארץ מצרים, והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג לה' לדרתיכם חקת עולם תחגהו, שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי, וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם, ושמרתם את המצות פי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם, בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב, שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמץ ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ, כל מחמץ לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות.

משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח, ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר, ועבר ה' לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף, ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם, והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת, והיה כי יאמרו אליכם בניכם: 'מה העבדה הזאת לכם?' ואמרתם: 'זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל'.

קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם, גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי.

זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו, וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו, תושב ושכיר לא יאכל בו, בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו, כל עדת ישראל יעשו אתו, וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו, תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם.

זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה ולא יאכל חמץ, היום אתם יצאים בחדש האביב, והיה כי יביאך ה' אל ארץ הפנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה, שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג לה', מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך, והגדת לבנך ביום ההוא לאמר: 'בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים', והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפניך כי ביד חזקה הוצאך ה' ממצרים, ושמת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה, והיה כי יבאך ה' אל ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך, והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה', וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבגין תפדה, והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר: 'מה זאת?' ואמרת אליו: 'בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים, ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח לה' כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה', והיה לאות על ידך ולטוטפות בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים.